

آبگر مکن، یخچال، فریزر، اجاق گاز و اشیای بلند و بسیار سنگین باید با بست یا تسمه‌های مناسب به کف و دیوار منزل محکم شوند.

مترو اول مهر برای دانشیوان رایگان است

فارس مدیرعامل شرکت بهره‌برداری متروی تهران و حومه از رایگان بودن استفاده از مترو در روز اول مهر برای دانشیوان خبر داد و گفت که این افراد می‌توانند در طول سال تحصیلی از تخفیف ۵۰ درصدی بلیت مترو بهره‌مند شوند. فرزند نوبخت درباره برنامه‌های مترو برای دانشیوان افزود: «این افراد می‌توانند روز دوشنبه یکم مهر در خطوط یک، دو، سه، چهار، پنج، شش و هفت از خدمات رایگان مترو استفاده کنند.» به گفته او، از دیگر تسهیلات شرکت بهره‌برداری متروی تهران و حومه همزمان با بازگشایی مدارس ارائه کارت بلیت الکترونیک تخفیف‌دار ویژه دانشیوان است. مدیرعامل شرکت بهره‌برداری متروی تهران و حومه با اشاره به این که دانشیوان می‌توانند با ورود به سامانه eticket.tehran.ir برای ثبت نام کارت بلیت‌های دانش آموزی و دانشجویی اقدام کنند و از ۵۰ درصد تخفیف بهره‌مند شوند، هدف از اعطای کارت بلیت‌های الکترونیک تخفیف‌دار به دانش آموزان و دانشجویان را تربیت افراد به استفاده بیشتر از حمل‌ونقل عمومی عنوان کرد.

گزارش «شهروند» از سی و دومین نمایشگاه صنایع دستی که امسال جذابیت‌ها و نقاط منفی خودش را داشت

از مانتوهای ۸ میلیونی تا مجسمه‌های ۱۶ میلیونی

به همین شکل پیش برود، دیگر برای شرکت در آن هزینه نمی‌کنم»
گرانی و بی‌کیفیتی برخی محصولات فقط شامل پوشاک نمی‌شود. در سالن پرزرق و برق و ۸ و ۹ یکی از هنرمندان اصفهانی برای طراحی غرفه‌اش ۴۰ میلیون تومان هزینه کرده است. روز اول فقط یک میلیون و ۲۰۰ هزار تومان فروش داشته و وقتی دیده شرایط خوب پیش نمی‌رود، محصولاتش را با ۴۰ درصد تخفیف به حراج می‌گذارد. یکی از کارشناسان معاونت صنایع دستی که نمی‌خواهد نامش عنوان شود، هم کیفیت محصولات را تأیید نمی‌کند و معتقد است: «بین کار به جای سنگ فیروزه، از رنگ شیمیایی هم استفاده و جنس پلی استری که برای کارهایش استفاده کرده، بی‌کیفیت است به همین دلیل سطح کار خیلی شکل شده است.»
در غرفه شهرهای جنوبی ایران هم در کنار حصیربافی و گلابتون‌دوزی، صنایع دستی دریایی نقش پررنگی دارند. امسال خلایق‌از: جاسویچی و زبورالات ساخته شده با صدف فراتر رفت و به دستمال کاغذی و گلدان‌هایی با صدف‌های برش خورده به قیمت ۲۵ تا ۵۰ هزار تومان هم رسید.
برخی نامنی‌ها هم شکایت یکی از غرفه‌دارانی بود که از استان زنجان مس برای عرضه آورده بود؛ یکی از گلدان‌های پایه بلندی که برای دیزاین غرفه‌اش آورده بود به ارزش هشتاد و نیم میلیون تومان در دیده‌شد.

کبریا حسین زاده | عرضه مانتوهای ۸ میلیونی، مجسمه‌های ساخته شده با ضایعات آهن به قیمت ۱۶ میلیون تومان و محصولات تقلبی با قیمت‌های بالا بخشی از حواشی سی و دومین نمایشگاه صنایع دستی بود.
الهام قادری چند سالی می‌شود که یک فروشگاه آنلاین صنایع دستی راه‌اندازی کرده و هر سال هم در نمایشگاه صنایع دستی یک غرفه ثابت دارد. امسال هم با پوشاک خاصی که رودوزی‌های سنتی دارد، در نمایشگاه شرکت کرده است؛ قیمت مانتوهایی که عرضه می‌کند از ۲۰۰ هزار تومان شروع و به ۸ میلیون تومان ختم می‌شود. او می‌گوید: «برای سال آینده فقط مانتوهایی با قیمت بالای یک میلیون تومان را برای عرضه می‌آورم؛ چون امسال استقبال خوبی از این محصولات شده است و بیشترشان در روزهای ابتدایی نمایشگاه به فروش رفته‌اند.»

کمی دورتر در سالنی که زرق و برق کمتری دارد، هنرمندی مانتوهایی با پارچه‌های دست‌بافت و جلیقه‌هایی با رودوزی‌های سنتی و سکه‌دوزی را از خراسان آورده و از این که فروش خوبی نداشته، شاکو و معتقد است: «غرفه‌ای که سال پیش داشته، امسال به فروشنده‌ای داده شده که مانتوهای ۸ میلیون تومانی عرضه می‌کند. مانتوهایی که بیشتر پارچه‌های بنگلادشی، هندی و پاکستانی هستند و مراجعه‌کننده بی‌خبر از همه جا و ناآشنا با صنایع دستی برایش پول می‌پردازد. اگر نمایشگاه

می‌کردم و بعد از چندبار دور زدن از خرید پشیمان می‌شدم. به نظرم افزایش قیمت محصولات صنایع دستی هم مشهود نبود. هنگامی که در لندن یک کنسرت موسیقی بر گزار می‌شود، نمایشگاهی از صنایع دستی کشورهای مختلف هم برپا می‌شود که همیشه استقبال خوبی از این اتفاق می‌شود و من در تمام طول بازدید از نمایشگاه صنایع دستی به این فکر می‌کردم که اگر کشوری مثل انگلیس تنوع صنایع دستی ایران را داشت، بان چه کارها که نمی‌توانست بکند.»

مراجعه‌کنندگان هموطن هم که این دوره نمایشگاه را برای بازدید انتخاب کرده بودند، از چیدمان نمایشگاه احساس رضایت نداشتند. یکی از مراجعه‌کنندگان ایرانی که ساکن لندن است و برای بازدید از اقوامش سفر دو هفته‌ای به ایران داشته، بعد از بازدید از نمایشگاه می‌گوید: «من برای خرید سوغاتی برای دوستانم در لندن به نمایشگاه آمدم اما به نظرم تهویه سالن و تفکیک‌بندی غرفه‌ها بسیار بد بود. بارها مسیر و غرفه‌هایی را که برای خرید زیر نظر می‌گرفتم، کم

ماحضور توریست‌های خارجی اتفاق خوشایندی و دومین نمایشگاه ملی صنایع دستی بود که به واسطه برگزاری همزمانی نمایشگاه فرش و علاقه‌مندی آنها به فرش ایرانی اتفاق افتاد. توریست‌هایی که بیشترشان اهل کشور چین بودند و جمله‌ای که در مواجهه با فروشنده‌ها بارها تکرار می‌کردند «very cheap» به معنای خیلی ارزان بود؛ اما در نهایت برای خرید همان محصولاتی که برای‌شان ارزان بود، وسواس به خرج می‌دادند.

نگاه هنرمندان و غرفه‌داران به یک رویداد فرهنگی و هنری

جدید ترجیح می‌دهد سراغ رشته‌های مهندسی و پزشکی برود، همین نگاه آسیب‌زایه فرهنگ و هنر بوده است.» این هنرمند شیشه‌گر با اشاره به سازگاری صنایع دستی با محیط زیست ادامه می‌دهد: «همیشه تأکید می‌شود صنایع دستی سازگار با محیط زیست است؛ اما می‌بینیم میهمانانی که برای بازدید از نمایشگاه دعوت می‌شوند کمترین ارتباط را با این موضوع دارند. چراغ‌ها یا حداقل دست‌اندرکاران حوزه محیط‌زیست در دولت دعوت نمی‌شود تا از نزدیک با محصولاتی که هنرمندان تولید کرده‌اند، آشنا شوند؛ شاید بتوان گره‌ای را باز کرد. به عقیده من باید در نمایشگاه‌های بعدی این موضوع را هم در نظر گرفت.»

جای محصولات لیزری

در نمایشگاه صنایع دستی نیست

یاسر یامی، هنرمند فعال در حوزه چوب، که در این دوره از نمایشگاه ورکشاپ‌هایی آموزشی درباره نحوه ساخت آثار تولیدی بر گزار کرد، کلیت سی و دومین نمایشگاه صنایع دستی را بد نمی‌داند اما می‌تواند بگوید: «بعضی را مهم می‌داند؛ نکاتی مثل این: «به جز سال‌های ۸ و ۹، سال‌های دیگر تهویه، نورپردازی و چیدمان فضای مناسبی نداشتند و خوب است سال‌های بهتری در سال‌های آینده برای این کار در نظر گرفت.» این هنرمند که نمونه کارهایش در موزه صنایع دستی جزایر قناری در اسپانیا نگهداری می‌شود، می‌گوید: «بعضی از هنرمندان، اسطوره‌های بزرگی در حوزه صنایع دستی و هنرهای سنتی‌اند و هزینه غرفه‌سازی می‌تواند برای آنها زیاد باشد. به عقیده من وزارت میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری باید برای پیشکسوتان هنرمندان درجه یک و دو فضای مناسبی در نظر بگیرد و از حضور این استادان استفاده کند تا به نمایشگاه صنایع دستی اصالت دهد و کیفیت آن را بالا ببرد.» یامی با انتقاد از آثار چوبی لیزری و غیر صنایع دستی در این دوره از نمایشگاه می‌گوید: «کارشناسان وزارت‌تخانه معتقدند که جای محصولات لیزری در نمایشگاه صنایع دستی نیست؛ اما ما امسال شاهد محصولات اینچینی در نمایشگاه بودیم. به عقیده من باید نظارت بیشتری در این زمینه وجود داشته باشد.»

این هنرمندان از طرف دیگر ورود گالری‌دارها به نمایشگاه صنایع دستی و تبلیغات شهری در این زمینه را اتفاق مثبت این دوره می‌داند و می‌گوید: «سازمان سابق میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری در سال‌های گذشته در زمینه تبلیغات ناموفق بود؛ اما با ورود شرکت‌های خصوصی اتفاق خوبی در این زمینه افتاد.»

نوع چیدمان و عرضه صنایع دستی از مسائلی است که از چشم فعالان این حوزه دور نمی‌ماند. حسینی رونمایی از نمایشگاه آثار بهرام الیاسی، هنرمند استان اصفهان، را مثال می‌زند که در این نمایشگاه هیچ‌گونه جانمایی درستی برای آن در نظر گرفته نشده بود؛ چنان که «این اثر که با عنوان فاخر در مراسم افتتاحیه نمایشگاه رونمایی شد، چندین بار جابه‌جاشد و در نهایت هم در کنار ستونی قرار گرفت که در شأن آن نبود.» او با این پرسش که «گر این اثر فاخر است چرا برای آن جانمایی و نورپردازی در نظر گرفته نشد؟» گله می‌کند: «حداقل کاری که معاونت صنایع دستی می‌توانست برای حفاظت از این اثر در نظر بگیرد، اختصاص فضایی در غرفه بزرگی بود که برای میهمان‌هایش در نظر گرفته بود. به عقیده من این یک مسأله فرهنگی است، ما درباره کالای فرهنگی صحبت می‌کنیم.»

حسینی گفت که کالای فرهنگی یک فعالیت دسته‌جمعی است که اگر چه به دست یک نفر خلق شده اما در واقع دستاورد یک جامعه است: «وقتی مخاطب برای دیدن یک کالای هنری که برای آن مراسم رونمایی در نظر گرفته شده و عنوان یک اثر فاخر را به آن داده‌اند، می‌آید اما می‌بیند که به شکل مناسبی با آن برخورد نمی‌شود، در آینده این حرفه تردید می‌کند و خواه‌ناخواه حتی فرزندش را هم برای انجام این کار تشویق نمی‌کند. یکی از علت‌هایی که نسل

و افراد دیگری کار بسته‌بندی، بازاریابی و فروش را انجام دهند. تولیدکنندگان بیشتر از گروه‌های دیگر در این نمایشگاه شرکت می‌کنند و این کار را برای تاجرانی که تجربه تولید هم داشته‌اند، سخت می‌کند.» از نگاه و مهم‌ترین مسأله در این نمایشگاه تجاری‌سازی، فروش و سفارش بیشتر است و باید امیدوار بود در سال‌های آینده به کمک دولت و بخش‌های خصوصی فعال حوزه نمایشگاه‌سرو سامانی بگیرد. میرزا لولو با گفتن این موارد اشاره‌ای می‌کند به میهمانانی که برای بازدید از نمایشگاه صنایع دستی دعوت می‌شوند: «همیشه تعجب می‌کنم که چرا در این نمایشگاه‌ها مدام از دولتی‌ها به عنوان میهمان دعوت می‌شود. در حالی که مهم‌ترین افراد در این نمایشگاه‌ها بخش خصوصی و تولیدکنندگان هستند؛ نه مسئولان دولتی. نمی‌دانم دعوت از میهمانان دولتی بر چه اساس و هدفی صورت می‌گیرد؟»

کارشناسان وزارت‌تخانه معتقدند که جای محصولات لیزری در نمایشگاه صنایع دستی نیست؛ اما امسال هم شاهد محصولات اینچینی در نمایشگاه بودیم

هیاس حسینی، هنرمند فعال در حوزه شیشه‌گری، مثل سال‌های گذشته در نمایشگاه صنایع دستی شرکت نداشت اما دربار سی و دومین نمایشگاه ملی صنایع دستی می‌گوید: «این دوره از نمایشگاه نکات مثبت و منفی خودش را داشت. یکی از سالن‌های این دوره به غرفه‌سازی اختصاص داده شده بود و اکثر این غرفه‌ها به شرکت‌های خصوصی و چیدمان آثار هنرمندان تعلق داشت. چیدمان آثار یک هنرمند از این نظر که به مخاطبان بگوید آثارش چه کارکردهایی دارد، مهم است؛ به این دلیل که بسیاری از مخاطبان ما نمی‌دانند آثاری که ما می‌سازیم چه کارکردهایی دارد. زمانی که نحوه چیدمان آن در فضایی مشخص می‌شود، مخاطب ارتباط بهتری با یک اثر برقرار می‌کند. با وجود این ما شاهد سلختگی غرفه‌ها در سالن‌های دیگر این دوره از جشنواره بودیم.»

بعضی هنرمندان، کارشناسان و فعالان حاضر در سی و دومین نمایشگاه صنایع دستی معتقدند که این رویداد، امسال با نکات مثبت و منفی همراه بود و رفع نواقص آن نیازمند تعامل بیشتر بخش خصوصی و دولتی است. فریدون میرزا لولو، مدیرکل پیشین دفتر آموزش و حمایت از تولید صنایع دستی، که به عنوان فعال این حوزه در سی و دومین نمایشگاه صنایع دستی حضور داشت، معتقد است که مشکلات این دوره از نمایشگاه با قوت بیشتر نسبت به سال‌های گذشته همچنان ادامه داشته است: «در این دوره هم محصولات غیر صنایع دستی فراوانی در نمایشگاه وجود داشت و این اتفاق جای تاسف دارد. مشخص نیست که نمایشگاه‌های صنایع دستی برای بازاریابی برپا می‌شود یا خرده‌فروشی؛ هر چند عمدتاً در آن خرده‌فروشی اتفاق می‌افتد و این امر موجب می‌شود افرادی که به قصد بازاریابی در نمایشگاه شرکت می‌کنند، دچار مشکل شوند. معمولاً در نمایشگاه‌های صنایع دستی خرده‌فروش‌ها انرژی خود را برای فروش محصولات‌شان می‌گذارند و در واقع کار هر روزه یک مغازه‌دار معمولی در سطح شهر را انجام می‌دهند و عاقلانه دارند پول نقد بیشتری دریافت کنند تا کسب و کارشان بچرخد.»

این کارشناس صنایع دستی که پای صحبت غرفه‌دارانی که از فروش‌شان راضی بوده‌اند، نشسته، می‌گوید: «نهار در چند روزی که نمایشگاه دایر است حداکثر می‌تواند بین ۱۵ تا ۲۰ میلیون تومان فروش داشته باشند. بنابراین اگر آثار فروش این نمایشگاه در نهایت یک رقم میلیاردی اعلام شد، می‌توان با یک حساب و کتاب ساده و تعداد غرفه‌های موجود این رقم را بررسی کرد.»

میرزا لولو موضوع مشکل بساز دیگر این نمایشگاه را جداسازی غرفه‌ها می‌داند: «وجه تمایز بین سالن‌های ۹، ۸ و ۱۰ و ۱۱ موجب ناراحتی بسیاری از شرکت‌کنندگان شده بود. نمی‌توان گفت این اتفاق بدی است اما برای انجام چنین کاری باید به‌تدریج پیش رفت؛ چرا که برای بعضی از صنعتگران با سابقه برخورد شده است. علاوه بر این من همچنان معتقدم جای تولیدکنندگان در نمایشگاه صنایع دستی نیست. تولیدکننده باید فکرش را روی تولید متمرکز کند

اورانگوتان‌ها قربانی تخریب جنگل‌های بارانی

سپهر سلیمی | اورانگوتان یکی از گونه‌های در خطر انقراض است. این حیوان در حال حاضر در جنگل‌های بارانی بورنئو و سوماترا زندگی می‌کند و فقط در طول ۱۶ سال گذشته جمعیت آن در بورنئو نصف شده و به حدود ۷۵ هزار عدد رسیده است. اورانگوتان در میان پستانداران بیشترین فاصله‌بارداری در طبیعت را دارد. یک اورانگوتان ماده در حدود ۱۲ سالگی برای نخستین بار آبستن می‌شود و فاصله بین فرزندانش بین ۶ تا ۱۰ سال است. اما قاچاقچیان حیات وحش برای تجارت اورانگوتان‌های کم‌سال مادرانشان را می‌کشند و این مسأله لطمه‌زایی به جمعیت‌شان می‌زند علاوه بر این نابودی زیستگاه، آتش‌سوزی جنگل‌های بارانی و شکار از دیگر مواردی است که جمعیت این حیوان را تهدید می‌کند.